

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Aliqui à Deipara elementer in crepari resipiscunt, n. 48 & seq.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

sunt profligati, atque extincti. Verum ad peccatorum conuersiones veniamus.

Exempla complurium peccatorum, qui per Deiparam sunt conuersi.

ADMIRABILIS THEOPHILI LAPSI
per Deiparam cum Christo reconciliatio.

Theophilus 48 | Lustre est illud, & multis clarissimorum
Oeconomi | scriptorum testimonijs celebratum, quod
qui chiro Deipara in Theophilum contulit beneficium,
graphose quodque nos fideliter excerptum. sed in pau-
demoni ciora contractum ex narratione Euthichiani
deuorera Clerici, ejusdemque Theophili ministri, qui
admirabi se hæc omnia partim vidisse, partim ab ipso
lis per Dei Theophilo accepisse testatur. hic proponere
param re mus: tum quia beneficium exitit per se præ-
conestiatio clarissimum, & supra quam dici potest insi-
gne, in quo perspicue cernitur, quomodo ful-
gura, voces, & tonitrua, miracula videlicet,
blandæ admonitiones, & severæ scelerum in-
crepationes ex Deipara velut ex Dei throno
promanent; tum quod ejus tanta sit, tamque
certa auctoritas, ut ne Centuriatores quidem
pestilentissimi nostræ tempestatis hæretici, &
Dei genitricis gloriæ alioqui satis iniqui, fidem
abrogare ausi sint. teste nostro Canisio lib 5.
de B. Virg. cap. 26. hoc autem ita gestum
est. Antequam in Romanum Imperium
Persæ inuaderent, quidam nomine Theophi-
lus Adanensis Ecclesiæ (est autem Adanas se-
cundæ Cilicum Prouinciæ Urbs) Oeconomi
tanta sanctimonie laude floruit, tanta
munus sibi commissum integritate ciuium-
que approbatione exercuit, ut defuncto ejus
Urbis Episcopo, munus illud sibi omnibus
Cleri, & Ciuitatis sententijs, votisque delatum
pertinaciter recusarit, cumque se eo loco in-
dignum planè profiteretur, infimis precibus à
Metropolitano eam dignitatem est depre-
catus. Oeconomi que locum magno Christianæ
humilitatis experimento retinuit. Accidit
autem, ut inuidorum calumnijs paulò post ita
frequenter, acriterque peteretur, ut ab Episco-
po Oeconomi gradu dejectus, in ordinem re-
ductus viueret. Hanc ille iniuriam iniquissimè
ferens diaboli instinctu se ad Magum
quendam genere Hebræum contulit, opem

ex ejus maleficijs querens. Eam hic enixè
pollicitus, postera nocte ad Hyppodionum
deducit, monens ne signum crucis ulla ratione
faceret, ibi Saranam magno satellitio stipa-
tum: Hebræus precatur, ut Theophilo o-
pem roganti ferat, negat Satanas se facturum,
nisi ille filio Mariæ, & ipsi Mariæ renunciet,
renunciationemque scriptis tradat: paret mi-
ser Theophilus iussis, renunciationemque
scriptam cera obfirmatam ei tradit, seque mu-
tuo amicè sunt amplexati: tantoque scelere
suscepto, tamen lætus abiit domum. Inse-
quenti luce, Deo sic permitte, Theo-
philum Episcopum in Templum publicè ad-
uocatum honorificè suo loco restituit, au-
getque insuper nouis dignitatis, ac jurisdic-
tionis appendicijs: rogat etiam sibi igno-
scat, si eo deposito, quem sanctum, aptumque
sciat, alium subrogauerit ineptum. Verum
cum Dei benignitate, qui non vult mortem pec-
catoris, salutare compissent cogitationes in mi-
seri hominis animum inreperere, vehementissi-
mos poenitentiae stimulos paulatim concepit:
vacabat autem jejunijs, precibus, & lachry-
mis: cumque hinc admissi sceleris magnitudi-
nem ingenti cum animi cruciatu secum, repu-
taret, atque perenderet, inde verò quod Chris-
tum ejusque Genitricem chirographo abne-
gasset, seque Satanae in seruum tradidisset,
clausos omnes ad veniam consequendam
aditus sibi videre videretur: unum illum, qui
per Deiparam semper patet, sibi facile esse
existimabat, quamquam ad illum, dum ei
quoque renunciauit, clausisse sibi quantum in
se erat, agnosceret. Ergo ad Virginis templum
feruenti corde, & magna animi alacritate
confugiens, jejunijs, & assiduis diurnis, no-
cturnisque precibus, lacrymisque infatigabili-
ter quadraginta ipsos dies, noctesque ad eum
apud Christum patrociniū impetrandum
vacauit, nec frustra. Nam post quadagesi-
mum diem nocte media Dei Parentem cor-
poreis oculis ad se venientem conspicitur,
illa primum Theophilum acriter oburgat,
patrati sceleris acerbitatem exponit, quamque
difficiliter hujusmodi condonetur impietas,
qua ipse Christus abnegatur. Verum cum ille
crimen agnosceret suum, & magno opere illud
destaretur, allatis alorum conuersionum
exemplis, quibus tamen ad misericordiam
per poenitentiam aditus patuisset, eandem
quoque

quoque misericordiam sibi suppliciter, enixe-
 que implorabat: Nam & Niniuitæ, inquit, qui-
 bus subuersionis dies jam denunciata erat, per
 poenitentiam sunt seruati: similiter & Dauid,
 post tot beneficia diuinitus accepta, in adul-
 terium, & Uriæ cadem prolapsus, non tantum
 peccatorum remissionem, verum etiam prop-
 heticæ donum iterum est consecutus. Petrus
 Apostolorum princeps post trinam Christi
 negationem Dominici gregis pastor efficitur.
 Paulus ex persecutore factus est vas electionis.
 Cyprianus olim Magus Satanae totus addictus,
 per dæmonum incantationes Iustinae virginis
 sanctissimæ pudicitiam expugnare conatus,
 tandem ad Christum conuersus cum eadem
 Iustina præclaro martyrio est coronatus. Si-
 cuti ergo hi omnes, alijque innumerabiles
 per poenitentiam à filio tuo veniam adepti,
 nonnulli etiam dignitate sunt aucti; Ego
 quoque miser peccator ad tuam misericor-
 diam accedo, ut manum mihi porrigas, ut-
 que malorum, quæ admisi, veniam per te à fi-
 lio tuo consequar. Tum Virgo beatissima
 misericordiae mater iubet fateri à se Iesum
 Christum esse genitum, eum esse verè Dei
 filium, ex quo viuus iudicandi essent, &
 mortui. At Theophilus post accusatam hu-
 militer, ac demissè suorum labiorum ex Chri-
 sti abnegatione impuritatem, paruit tamen,
 quemadmodum sibi imperatum est, fideique
 confessionem, & eos præsertim articulos, qui
 ad Christi diuinitatem, atque incarnatio-
 nem spectant, disertis verbis pronuntiat; seque
 ea corde, & ore confiteri, colere adorare,
 ac complecti affirmat. At Virgo beatissima
 se pro eo veniam à filio impetraturam pol-
 licita recessit, cum iam illucesceret. Neque
 interea quicquam ex pristinae vitæ duritia pe-
 renobus lacrymis, jejunijs, perpetuisq; preci-
 bus in eodem Virginis templo humi stratus
 Theophilus remisit: sed Deiparae imaginem
 intueri non cessabat, spem suæ salutis expe-
 ctans: cum ecce tibi nocte alia eandem
 peccatorum Adlocatam Deiparam in con-
 spectu habuit, quæ hilari vultu, & lætis
 oculis clementiores illas voces adiunxit: Ho-
 mo Dei sufficit tibi poenitentia, quam o-
 stendisti; suscepit Deus lacrymas, & pre-
 ces tuas propter me; tantum memento re-
 ctam in filium meum fidem ad extremum
 usque spiritum conseruare. Ad hæc Theo-
 philus se fideliter præstiturum, quæ ei pol-

licitus erat, respondit, adiecitque se eam o-
 mium defensionem, atque ipem secundum
 Deum agnoscere. Verum agebat chirogra-
 phi, quo se dæmoni obtulerat, moestissima
 recordatio itaque multis lacrymis oppletus,
 unum hoc restare, quod à Matris Dei clemen-
 tia petat. Chirographi, inquit, quo me da-
 moni deuoni restitutionem: post triduum Dei-
 para afflictorum leuamen per quietem chiro-
 graphum ita, ut erat obfignatum ei deferret
 Expectatus, illud supra suum pectus reposi-
 tum inuenit, vix se ipse præ lætitiæ magni-
 tudine capiebat. Inequenti luce, cum dies esset
 Dominicus, Ecclesiam Episcopus, numero-
 susque fidelium coetus ad sacra facienda, at-
 que audienda conuenerat, Euangelio recita-
 tio ad Episcopi pedes coram uniuersa Eccle-
 sia procedens Theophilus, factum narrat; chi-
 rographum sui sceleris testem episcopo tradidit
 quod etiam, ut in ambone coram populo le-
 geretur impetrauit. Erupit in Dei, Deiparae
 que laudes, qui ad rei gestæ narrationem ob-
 stupuerat, Episcopus: iubet Theophilum è
 solo surgere, cujus rogatu scelerata syngrapha
 flammis est tradita, mirante, ac gestiente po-
 pulo, & cum lacrymis multas horas clamante:
Domine miserere: episcopus silentio indicto sa-
 crum missæ officium peregit; Theophilum
 sacrosancta Eucharistia impertijt, statimque
 (mirum dictu) solis instar Theophili facies
 palam collucere visa est toti populo, qui ex
 hoc ad Dei gloriam magis prædicandam mi-
 rificè accensus est. His peractis recta ex eo
 loco ad B. Virginis templum, in quo adeo
 mirabiliter è Tartari fauceibus ereptus erat
 Theophilus se contulit. Nec mora ægro-
 tare confestim cepit, breuique ac salutari
 morbo, rebus domesticis dispositis post tri-
 duum salutatis fratribus eodem loco abfari-
 ptus, animam Deo reddidit cum inter morien-
 dum Dei semper, Dei que Matris laudes ce-
 lebraret. Hoc Deiparae beneficium in Theo-
 philum è Satanae unguibus extractum com-
 plures Patres crebrè in eisdem Virginis lau-
 dem prædicant, & extollunt & præter ipsum,
 qui hæc litteris mandauit, Euthichianum
 Theophili ministrum, cui hæc omnia probè
 comperta fuisse, ipsemet in fine hujus narra-
 tionis testatur, & præter Simeonem Meta-
 phrastem, qui eam ex Euthichiano in suis
 operibus descripsit die 4. Februarij, quam

Surius.
Damian.
Bernard.
Bonaue.
Beluacen.
si.
S. Antoni.
nus.
Vitas fra.
trum.
Speculum
Exempl.
Molanus.
Metaphr.

eadem die Surius tom. 2. reponit: ejus meminit Petrus Damianus, qui ante sexcentos circiter annos floruit serm. 1. de Natiuit. Virg. & S. Bernardus tom. 2. in deprecatione ad Virginem, & S. Bonauentura in speculo B. Virginis cap. 8. ubi citat etiam Bernardum. Vincentius Beluacensis libr. 21. specul. histor. cap. 69. S. Antoninus 3. part. summ. Theol. titul. 31. cap. 4. §. ult. Et quidam ex ordine Prædicatorum morti proximus, quemadmodum refertur in libro, qui inscribitur vitas Fratrum Prædicatorum in addit. ad 5. par. & habetur in Speculo Exemplorum distin. 7. num. 56. denique Molanus in martyrologio Usuardi à se aucto die 4. Februarij, ubi hæc legitur: eodem die ponit Metaphrastes pœnitentiam Theophyli per intercessionem gloriosissimæ Deiparæ, Auctore Euthichiano hujus Theophyli ministro. hæc Molanus.

De otio.
qui Chri.
stum ab
negaret
per Virgi.
nem con.
uerso.
Casarius.
Beluacen.
Cap. 24.

Cæsius in distimili casu similem narrat historiam libr. 2. exempl. cap. 12. de Iuvene, qui ut diuitias Satanæ opera consequeretur, illius suasionem Christo negato, Matrem ejus negare noluit: sed pœnitentia sui peccati commotus lacrymis, & magnis clamoribus tanti sceleris veniam per eandem Dei genitricem impetrauit, id quod plenius cap. 24. referemus & Vincentius in specul. hist. lib. 7. cap. 105. & 106. uberius describit, dicitque euenisse in Aquitania.

S. Maria
Ægyptia.
ca per B.
Virg. ad
pœnitent
iam re.
vocatur.
Sophron.

S. MARIA ÆGYPTIACA OPE DEIPARÆ CONVERTITUR.

49 Sancta Maria Ægyptiaca, quæ anno Domini circiter 520. claruit, cujus vitam Sophronius Auctor grauiſſimus Episcopus Hierosolymitanus litteris mandauit, inter pœnitentes nobilissima, cum decem, & septem annos in magnis scelerissimisque libidinis flagitijs vitam duxisset, plerique etiam occasio fuisset peccandi, ac propterea cum Ierolimam ad S. Crucis festum venisset, ibique ab ingressu in templum, ubi S. Crux adoranda proponebatur, diuinitus arceretur, ad Virginis imaginem, quæ in atrio templi erat, confugit: hic supplicem eam exorat, Deoque vadem, ac obſidam dedit cum eo, ne quando ad pristinas carnis turpitudines relaberetur, eiusdem virginis fauore ad templum adorandæ Dominicæ crucis gratia, tandem admissa, Virginis benedictionem agnoscentes, his eam verbis è templo

egressa precabatur: Tu mihi Domina miserata es, measque preces non repulisti: per te meritoriam gloriam Dei, quam peccatores percipere non possunt: per te glorificabo Deum peccatorum recipientem pœnitentiam: Domina meane derelinquas me, neque deseras me, sed iugiter custodias ubi me tu vis ire; & ita sacrosanctæ Eucharistia in templo juxta Jordanem percepta, eundemque Jordanem transgressa, vitam in vasta Eremo ad annos quadraginta septem sanctissime produxit: cumque ibi crebris, & tribus, & importunis tentationibus urgeretur, quasi Dei genitricis astaret imagini cum lachrymarum copia: Meam (inquit ipsa) mihi succurreret orabam fidejussorem, & auxiliatrix mea præsto mihi inuenitur ubique & undique vigilans custodit, sic illa in narratione vitæ suæ ad Abbatem Zosimam, à quo in extrema vita sacrum Dominici corporis viaticum accepit, eoque sumpto feliciter obdormiuit in Domino, ejus honorifica mentio fit in 2. Synodo Nicæna Act. 4. ubi Ioannes Monachus, & Vicarius summorum Episcoporum Orientis post recitatam in plena Synodo hanc narrationem de imagine Deiparæ, cui S. Maria Ægyptiaca se commendarat, hæc subintulit. Talem imaginem nos vidimus in sancta Christi Dei nostri Ciuitate, eamque sæpius salutauimus. Nec illud reticendum, B. Ioannem Columbinum, nobilem Senensem fundatorem Religiosissimi Ordinis Iesuatorum, olim mercaturæ deditum, ex lectione admirabilis conuersionis, & conuersationis ejusdem S. Mariæ Ægyptiacæ ad eum conuersum à seculari vita, ut uxore de ejusdem consensu relicta totum se Deo tradiderit, & religionem instituerit præcipua sanctimonia, & sui contemptu insignis.

S. CYRILLUS ALEXANDRINUS, alijsq; per Deiparam monis quadam emendant.

50 CUM S. Cyrillus Alexandrinus patrum etiam Theophilum Episcopum item Alexandinum secutus zelo quidem, sed non secundum scientiam S. Joannis Chryostomi nomen in sacras tabulas restituere detrectaret, videre sibi vitus est se ipsum sacris ædibus expulsum à Ioanne, diuino, qui circa eum erat, satellitio maxime flecto, & Matrem Domini pro ipso deprecantem, atque multa pro eo, sed illud præcipue, quod pro ipsius gloria pluri-

Ricci
Ma
la d
para
nar
al
al
ab
Synod
secun
Nicæna
B. Ioseph
Columb
ni
Or
fundat
conu
Grego
Conse
uina
per V
num.
S. Ant
nos.
lib. 8.

plurimum decertasset referentem, vt in sacra
templa reciperetur orare: qua visione admo-
nitus, vaide eum, quod contra illum impru-
dens profus irritatus fuerit, poenituit; terrorem
que corripit: nam coacta Synodo Prouin-
ciali nomen Ioannis ipse, & reliqui Episcopi
in sacro albo reposuerunt. hęc Nicephorus
lib. 14. histo. cap. 28. ex historia Nicetę Philo-
sophi.

Niciphor.

Musa puella
Dei para
morsur, vt
aliquid pu-
ellam
abstinet.

Quantum vero Deipara etiam leuia pecca-
ta auerferur, ea que à nobis caueri velut, facile
ostendit exemplum Musę puellę, cui Dei ge-
nitrix per visionem apparuit, atque coxuas ei
in albis vestibus puellas ostendit, eam que re-
quissit, an cum eis esse, atque in eius obsequio
vivere vellet: cui cum respondisset, Voio iussa
est nihil ultra leue, ac puellare agere; à risu, &
iocis se abstinere, die trigesimo inter eadem
virgines ad eius obsequium omnino ventu-
ram quibus visis non sine parentum admira-
tione, quibus hęc narravit, Musa in cunctis
suis moribus mutata est, omnem que se leui-
tatem puellaris vite magna grauitatis deterisit
manu, tunc post vigesimum quintum diem fe-
bri correpta est: die autem trigesimo cum
hora exitus eius appropinquasset, Dei genitri-
cem cum puellis, quas per visionem viderat ad
se venire conspexit, cui etiam se vocanti de-
pressis reuerenter oculis aperta voce clama-
uit, Ecce Domina, venio; Ecce Domina, ve-
nio. in qua voce spiritum feliciter reddidit. ex
Gregorio dialog. cap. 17.

Gregorius

Conuersio

vniuſam

peccatoris

per Virgi-

nem.

S. Antoni-

ni.

lib. 8.

§ 1. Quidam insignis peccator ex S. Antoni-
no 4. par. sum. tit. 15. cap. 5. § 2. per visionem
ad Dei iudicium perductus, videbatur sibi à
dæmone multipliciter accusari: sed B. Virgo,
cuius ille erat deuotus, tanquam mediatrix, &
aduocata ad singula respondit. & illius pecca-
tis, quę dæmon obtendebat, opposuit sui filii
passionem, quę omnibus sceleribus præpon-
derat, iuxta illud Iob 6. *Vermis appenderentur
peccata mea.* &c. Denique cum ad præceptum
Iudicis in statera appenderentur bona, & ma-
la: & mala quidem, quę erant plura, præpon-
derarent; Deipara manum suam ad stateram,
in qua erant pauca bona, apposuit, & traxit
eam ad tenam, & præponderauit alteri, quate-
diabolus confusus abcessit: ille euigilans, vi-
tam suam emendauit. hęc S. Antoninus.

His addi potest illud, quod anno 1399 con-
tigit. cum enim mundus propter hominum
Peccata fere de iudicis esset, Virginis opera, &

admonitione homines ad publicam poeniten-
tiam conuersi sunt, quod ex S. Antonino, qui
præfens hęc suis oculis se spectasse memorat
attulimus supra cap. 16. vbi de Virginis ita se-
fericordia egimus.

Anno Domini 934. Diaconus quidam
Viredunensis, nomine Adelmannus, languore
depressus, spiritum visus est amisisse, sed ante-
quam feretro imponeretur, reuersus, ita sui-
rexit valdus, vt sibi videretur nihil ægritudi-
nis fuisse perpeſsus: qui se diuersa supplicio-
rum, vel refrigerii loca vidisse testatur, se que
loco pœnali deputatum: Dei vero genitricis
precibus, beato quoque Martino interceden-
te ad agendam poenitentiam præfenti vite
redditum. Hęc ad verbum ex Frodoardo
huius temporis scriptore accurato apud Ba-
ronium tom. 10. ad annum 934.

Mortuus

Diaconus

quidam,

vt poeni-

tentiam

ageret à

Maria ad

vita m est

remocatus.

Frodoar-

dus apud

Baroniū

Peccator

per Dei-

param cō-

uersus.

S. Brigittę

In lib. 4. Revelationum S. Brigittę cap. 54.
Deipara loquens cum S. Brigitta, quendam
peccatorem sua intercessione ex peccatis con-
uersum, & de potestate dæmonum liberatum,
vocat filium lachrymarum recenter de mun-
do spiritualiter natum: Propter lachrymas, in-
quit Deipara, & propter preces amicorum
meorum extraxi illum de mundo, in tantum
quod iam spiritualiter est sicut puer nouiter
natus: idem ab illo, ad quem te miseram, pre-
cibus suis, & bonis operibus educari, & consi-
liis custodiri debet hęc ibi.

Complurium vero aliorum peccatorum
admirabiles conuersiones Deiparę benefi-
cio factę in Tractatu de Miraculis describen-
tur.

ALIQVI A DEIPARA CLEMENTER

in cōſpectu respiciant.

§ 2. Nō solum Deipara peccatores ad sua
um scelerum dolorem suauiter admoni-
tionem, quasi blanda voce excitat, et que veniam
impetrat, verum etiam increpationibus, ac
pœnis, quasi tonitruu sonitu, ac terrore à vetera-
no delictorum eos excitandos curat; quorum
aliquas hic ponemus, reliquos ad Tractatum
de exemplis Deiparę reijciemus.

Cosmanam vxorem Germani Patricij hæ-
resi Serueriana laborantem ab ingressu sancti
Sepulchri B. Virgo ei apparet in eodem loco
prohibebat illis verbis: Quomodo cum nostra
non sis, audes huc ingredi; atque ita ad fidem
conuerſa ad sanctum Christi sepulchrum ad-
missa est: habetur in prato spirituali cap. 48.

Cosmanę

hæretica

corrip-

tur, & ad

veritatem

perat. Spiri-

Eskil.

*Eskillus
reprehensio
sua corre-
puit.*

Eskillus puer duodecimum annum agens cum aegrotus lectulo diu decubisset, tandem corporis sensibus destitutus, ita ut fere mortuus putaretur, extra se factus in spiritu ad fornacem quandam veluti clibanum ardentem perductus, in eamque vi pertractus arde re coepit; iamque nihil nisi ignem eternum sibi superesse cogitans, Dei beneficio peccatum quoddam ostium euadens, regium palatium reperit, in quo Coelorum Reginam in gloria throno residentem vidit, eamque obnixè precatus est, ut sui miseretur: sed vultu severo ab ea exceptus, iubetur ad ignem cruciandus reverti, acriter de ipso conquesta, quod salutationem Angelicam ne vna quidem vice sibi repraesentasset. iterum Eskillus nonnullis, qui praesentes aderant intercessoribus ahibitis, pollicitus se Dei genitrici in posterum famulaturum, eamque super omnia post Deum veneraturum eidem Deiparae intercessione ab igne ereptus eique ad poenitentiam agendam vitae spatium est prorogatum, qui ad se se rediens gratias Deo, & Deiparae agens, quod ab incendio liberatus esset, vitam deinceps sanctè instituit. Dacorum postea factus est Episcopus, & deinde ex Episcopo Monachus Cisterciensis hanc omnia plenius narratur in historia ordinis Cisterciensis, & habetur in speculo exemplorum dist. 3, num. 32.

*Historia
ordinis Cisterciensis
Spec. Ex
empl.
Quidam
à Virgine
reprehensus, quod
loco orationis dormi-
mires.
Casarius.*

51

Quidam Cisterciensis Christianus nomine, ætate quidem erat iuuenis, sed vitam ducebat sanctissimam: is nocte quadam, inquit Casarius lib. 4. cap. 40. dictis matutinis usque ad laudes capiti suo parere volens, super lignum quoddam ante altare se prostravit sub forma orationis ibi dormitans; mox ut oculos clauserat, affuit Gloriosa Domina nostra Virgo Maria, & veste eum feriens excitavit dicens, Christiane non est hic locus dormiendi: sed orandi: statimque ille euigilavit, apertis oculis posteriora foeminae recedentis vidit, & vocem dictum sermonem concludentem audiuit. hæc ille.

*De Cisterciensi à Virgine reprehensio
benj. Ch.
ambrato*

Cisterciensem quendam in cura corporis, & medicinis nimis superstitiosum, qui frequenter extra Monasterium vagabatur, à presioso quodam electuario, quod reliquis Monachis distribuere Deipara videbatur, repulit illis verbis: Tu de meo electuario non indiges, quia medicus es, & plurimas tibi impendis consolationes: quare tristis effectus, culpam agnovit suam, atque emendavit: quo circa in proxima sua solemnitate iterum Do-

mina famulos suos prædicto modo visitans ad eundem veniens: Quia (inquit) te emendasti tuis medicamentis mea præferens, ecce de meo electuario, sicut cæteris, tibi impertior, de quo tantum dulcedinis, & deuotionis concepit, ut deinceps stabilis maneret, & carnis commoda tanquam stercorea reputaret. hæc Casarius lib. 7. miracul. cap. 48. & Vincentius lib. 7. spec. hist. cap. 108. idem, sed paulo aliter refert.

*Casarius
Beluacensis.*

NONNULLI IN DEIPARAM IMPH
membrorum priuatione, vel e-
tiam morte multati
sunt.

54 **Q**UANTUM complurium in Deiparam impiorum punitiones à nobis in tractatu de exemplis recensentur, hoc tamen capite eorum aliquot, ex quibus reliquæ intelliguntur, describere operæ pretium duxi.

Narrat Damascen. orat. 2. de dorm. Virg. historiam quandam, quam multorum sermone circumferri tristatur de Hebræo quodam, qui dum corpus Dei genitricis ad sepulchrum Apostolorum manibus effertetur; temerario, & diabolico impetu concitatus veraque manu lectum furiosè in terram detraxit, sed repente manibus suis priuatus est, quomente suam ad fidem, ac poenitentiam immutauit, & sic incolumitatem rursus est consecutus. hæc iisdem fere verbis ex Damasceno. Hoc ipsum narrat Simeon Metaphrastes oratione de ortu, & dormitione Deiparae, additque Hebræum hunc poenitentia ductum lacrymis fuso, & sancti Petri iussu vlnas manibus abscessis applicasse, sicque sanitatem esse consecutum. Idem habet Nicephorus lib. 2. hist. cap. 22.

*Damasce-
nus
Hebræus
quidam
sermone
Apostolorum
manibus
effertetur
temerario
& diabolico
impetu
concitatus
veraque
manu
lectum
furiosè
in terram
detraxit
sed repente
manibus
suis
priuatus
est
quomente
suam
ad fidem
ac poenitentiam
immutauit
& sic
incolumitatem
rursus
est
consecutus.*

Metaphr.

55 Anno 1580. cum Oliuerius Tempelius Bruxellæ (quæ eo tempore ab hostibus Regis occupabatur) præflet, & Hallense oppidum paruulum, quod tribus milliibus Bruxella distat, in suam potestatem redigere vellet; ubi, ut supra diximus, Deiparae Templum cum eiusdem Imagine miraculorum magnitudine illustrata cernitur; frustra die 3. Iulij rem aggreditur; Deipara suum oppidum, sicut & alias ita & nunc ab hostibus protegente, & ea quidem die repellitur; sed callidè quasi omisso incepto abit: Clam tamen conductis

*Niceph.
lib. 2.
audacia
in Deipara
oppidum
occupatum.*

*Thoma
Breda*